

HENRIK IBSEN

WILDANDEN

PREMIERE PÅ GAMLE SCENE 27. OKTOBER 2007

VILDANDEN

Utgitt 1884. Urpremiere 1885.

Sitatene er hentet fra Ibsens egne notater før og etter arbeidet med *Vildanden*.

Familien Werle er nået toppunktet: den gamle grosserer. – Sønnen representerer noget nyt. Det omvendte er tilfældet med Hedvig – Komplikationer av det nedarvede og tilvante.

Det skal være Tragi-komedie... ellers bliver Hedvigs Død uforstaaelig...

Faren ved å rokke ved idealerne.

Skæbnens ironi ved at tilhøre en anden generation...

Lignelsen om vildænder: når de blir såret går de tilbunds, de genstridige djævlerv, bider sig fast -; men har en en god hund, og er det på grundt vande(?), så –

Dette stykke handler ikke om politiske eller sociale eller overhovedet om offentlige anliggender. Det bevæger sig helt igennem på familjelivets område. Diskussion vil det nok kunne fremkalde; men det vil ikke kunne vække anstød hos nogen.

Menneskene i dette stykke er, trods deres mangehånde skrøbeligheder, dog ved denne langvarige daglige omgang med dem blevene mig kære; men jeg har det håb at de også vil finde gode velvillige venner i den store læsende almenhed og ikke mindst blandt skuespillerfolket; thi de frembryder alle uden undtagelse taknemmelige opgaver.

Dette nye stykke står i visse måder på en plads for sig selv i min dramatiske produktion; fremgangsmåden er i forskellige henseender afvigende fra min tidligere. Herom vil jeg imidlertid ikke videre udtale mig. Kritikerne vil forhåbentlig nok finde punkterne; i al fald vil de finde adskilligt at tvistes om, adskilligt at fortolke.

”Fribårne mænd” er en floskel. Der findes ingen. Ægteskapet, forholdet mellem mand og kvinde, har fordærvet slægten, sat slavemærket på alle... Desværre, vore bedste tanker tænkes af vore værste kæltringer... At ønske og at ville. Våre værste skavanker kommer af at vi forblander de to ting. Hvilke vrøvlere! De hævder majoritetens ret, og dog er de stemmeberettigede en liden vilkårlig begrænset minoritet.

Hedvigs dragning mod havet. Hendes skyhed – nødvendigheden på grund af de svage øjne at lukkes inde.

Hedvig som vildand - Gregers's erfaringer om børns første og dybeste smerter. Det er ikke kærlighedssorger; nej, det er familjesmerterne - det pinefulde i hjemmets forhold...

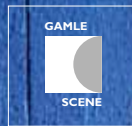

Menneskene er sjødyr – ligesom Gregers var skabt for sjøen. På den vil engang alle mennesker leve når det tørre land er udskyllet. Da hører familjelivet op.

Jeg har forlængst ophørt at stille almengyldige fordringer, fordi jeg ikke længere tror på at sådanne med nogen indre ret **kan** opstilles.

VILLANDEN

AV HENRIK IBSEN

Regi / bearbeidelse ANNE-KAREN HYTTEN
Scenografi og kostymer MILJA SALOVAARA
Musikk ÅSMUND FEIDJE
Lysdesign MORTEN REINAN
Lyddesign JAN-EMIL INDERGAARD
Masker BJØRG KRISTIN RØNNING

Inspisient NILS-JOHAN AARBU
Sufflør ANN ELI AASGÅRD
Rekvisitør TURID BJØRNSSEN / JØRGEN SOGNNES
Teknisk koordinator PER ARNE JOHANSEN
Foto fra prøvene VEGARD EGGEN
Plakatmotiv DIALOGUE REKLAMEBYRÅ
Program MAY SELMER / GEIR SCHØNBERG
Ansvarlig utgiver OTTO HOMLUNG

DE SOM ER MED:

Håkon Werle, direktør	HALLBJØRN RØNNING
Gregers Werle, hans sønn	PÅL CHRISTIAN EGGEN
Gamle Ekdal	HARALD BRENNÅ
Hjalmar Ekdal, hans sønn	OLA G. FURUSETH
Gina Ekdal, Hjalmars kone	GRETHE NORDBERG
Hedvig Ekdal, deres datter	GUNNHILD SUNDLI
Berta Sørby, direktørens husholderske	HILDE OLAUSSON
Relling, lege	TROND PETER STAMSØ MUNCH
Molvik, forhenværende teolog	JAN ERIK BERNTSEN

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder
Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt

Det er som "Villanden" er bygget på såre minner, på underlige opplevelser fra eget ungdoms-liv. Og dette gir stykket en hemmelig, intim charme, en mild duft, som ikke finnes i noe annet av hans verker."

Gunnar Heiberg, som hadde regien på urpremieren i Bergen i januar 1885

Billetter: 73 80 50 00 Grupper: 73 80 50 50 www.trondelag.teater.no

VITAL

BUNNPRIS

ROLL SEVERIN
TRONDHEIM

telenor